

ikke have profitinteresser ind i fællesskabets opgaver.

Det skal være behovene og ikke pengepungen, der bestemmer kvaliteten af daginstitutioner og sygehuse. Vi er stik imod regeringens forslag om at privatisere daginstitutionerne. Det er ikke profitøkonomi, det er ikke private økonomiske interesser, men det er kvalitet, kvalitet for børnene, der er brug for i deres hverdag.

Vi finder det direkte uanstændigt, når regeringen sænker afgifterne på cigaretter og spiritus, vel vidende at det vil skabe flere alkoholikere og flere dødsfald på grund af rygning. Igen er argumentet penge. Vi er nødt til det af hensyn til økonomien, siger regeringen. Vi ved bare, at konsekvensen er, at flere unge begynder at drikke mere. Vi ved det, det fremgår entydigt af regeringens egne beregninger, at sådan er det. Vi ved, det vil give afledte udgifter i sundhedsvæsenet på grund af alkoholskader, på grund af rygeskader. Vi ved det, alligevel prioriterer regeringen snævre økonomiske interesser defineret af grænsehandelen frem for sundhedspolitikken i det her land.

Modsat regeringen vil vi styrke den kollektive trafik. Det er igen et spørgsmål om fællesskab, om stærke fællesskaber. Der er faktisk mennesker, der ikke har råd til at købe en bil, som er afhængige af den kollektive trafik. Jeg synes, det er urimeligt, at deres muligheder for at blive transporteret skal forringes. Det er ikke mindst mange ældre mennesker, der på den måde får forringet deres muligheder for at blive transporteret på grund af de meget voldsomme takststigninger, der finder sted ude omkring.

For de mennesker, der har en valgmulighed, bliver konsekvensen, at flere vil tage deres bil på arbejde. Det kan man selvfølgerig mene er en god ting, det tror jeg i og for sig at de borgerlige partier mener det er. Men jeg synes, man skulle se på det trafikkaos, der er i byerne i øjeblikket, se på København, hvor selv bilisterne er generet af, at der er et kæmpe trafikkaos, se, hvordan forureningen stiger, se, hvordan der er kaos rundtomkring.

Kl. 17.05

Vi vil ikke privatisere den almene boligsektor. Vi går ind for fællesskab. Det er et vigtigt værdigrundlag for os. Regeringens politik skaber større sociale skel, og det bliver vanskeligere for de mennesker, der ikke har penge, at få en bolig. Er det rimeligt? Vi mener det ikke. Det bliver endnu vanskeligere for unge mennesker at komme ind på boligmarkedet. Er det rimeligt? Vi mener

det ikke. Derfor er det et ideologisk forslag fra regeringen, men vi er imod det, vi vil fællesskabet.

Modsat regeringen prioriterer vi fremtiden. Det er derfor bydende nødvendigt at lægge større vægt på børnenes vilkår. Regeringen og Dansk Folkeparti er mere optaget af de ældre. Der er ældre, der har det skidt, men der er også ældre, der har det godt. Derfor synes vi, man nu generelt skulle se på, hvordan børnene har det og børnefamilierne prioriteres.

Vi tager kampen mod den sociale arv alvorligt, er villige til at prioritere spørgsmålet. Det drejer sig om kvaliteten i daginstitutionerne. Vi skal ikke have centralistiske læseplaner til de små, men derimod mulighed for omsorg for det enkelte barn. Det kræver ressourcer, javel, men så skal de findes.

Vi skal have en folkeskole, der er tidssvarende, og som giver mulighed for, at man kan tage sig af det enkelte barn. Det gør man ikke gennem en centralistisk folkeskole med centralistiske læseplaner, med centralistiske test, og hvad man ellers kan finde på i det borgerlige Danmark.

Regeringens politik med centralisme lever ikke op til det krav, tværtimod risikerer man en terpe- og standardundervisning, som vi kendte det i 1950'erne. Vi hørte statsministeren i tv-krydsilden i tirsdags, hvor han sagde, at han ikke ønskede sig en tilbagevenden til hans egen skoletid. Men helt ærligt, hvad vil han så? Hvad er det så, han vil?

Hvori består forskellen mellem den tids undervisning og så det, han selv gør sig til talsmand for nu? Hvad er det, han vil? Er det ikke en tilbagevenden til 1950'erne? Hvis det ikke er det, så lad os få mere konkret at vide, hvad det er, regeringen vil med folkeskolen.

Statsministeren gør meget ud af, at børnene ikke bare skal sidde i rundkreds. Javel, det er vi mange, der faktisk går ind for at de ikke skal, men jeg skal hilse og sige, at det gør de altså heller ikke.

I TV-avisen for nylig havde man interviewet en række skolebørn, og man spurgte, om de kunne genkende det billede, der blev tegnet af statsministeren. Det var der ingen, der kunne. Naturligvis ikke, det er ikke sådan. Kig ud ad vinduet, hr. statsminister. Se på virkeligheden, som den er, i stedet for at bygge regeringens politik på et vrangbillede, som ikke har noget med virkeligheden at gøre.